

РЕШЕНИЕ

№ 6588

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8265** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. С., ЕГН-[ЕГН], чрез адв.Т.Р.-АК-В., с адрес за призоваване: [населено място]-1404, ж. к.С., [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град. С оспореното решение административният орган е счел за неоснователно искането на лицето да бъде преразгледано Разпореждане №[ЕГН]/06.04.2022 год. на ръководителя по пенсионно осигуряване, с което е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1-2 от КСО, като желае размерът на пенсията му да се изчисли по реда на чл.70, ал.4-7 от КСО, с оглед на което подадената жалба вх. № 1012-21-1002/12.07.2022г. е отхвърлена. Оспорващият сочи, че не е доволен от изчисления размер на пенсията с Разпореждането на Ръководител ПО в ТП на НОИ-С.-град и по тази причина и на осн.чл.99, ал.3 от КСО и в срока за обжалването му представя ново доказателство за осигурителен доход-Удостоверение Обр.УП-15 с изх.№5509-13-614 от 24.06.2022 год., което е издадено от Архивно стопанство на ТП на НОИ-гр.С. и от което е видно, че жалбоподателят С. има осигурителен доход за 3 пълни последователни години от ОК на Д.-гр.С..Желае същия да му бъде взет предвид при изчисляването на размера на пенсията му.

По изложените съображения отправя искане за отмяна на обжалваното Решение и

връщане преписката на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст, размерът на която иска да бъде изчислен по реда на чл.70, ал.4 от КСО, а не както това е било направено-по реда на чл.70, ал.1 от КСО.В съдебно заседание жалбоподателят и неговият процесуален представител не се явяват, не представят писмени бележки по предмета на делото.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез своя процесуален представител юрисконсулт Д. В., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 2113-21-7641 от 05.10.2021 г. П. С. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст чрез упълномощено лице-адв.Т. Р., за което е представено нотариално заверено пълномощно, като е представил изискуемите документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), необходими за преценка на претендираното право на пенсия и определяне на нейния размер. В деклариранията обстоятелства в заявлението и по-конкретно в т.5 от същото, упълномощеният адвокат е отбелязал, че не желае пенсията да бъде изчислявана с „3-годишна база“.

Въз основа на заявлението и приложените към него документи и след извършена проверка, с Разпореждане №[ЕГН]/06.04.2022 год. ръководителят по пенсионно осигуряване отпуснал пенсия за осигурителен стаж и възраст на заявителя в размер на 378,16 лева. При определяне размера на пенсията на основание чл.70, ал.9, изр.първо и второ от КСО пенсионният орган определил индивидуален коефициент – 0,7137 от осигурителния доход на лицето за периода 01.01.2000г. – 10.08.2021г.

Недоволен от определения размер на пенсията, на 12.07.2022г. П. С. подал жалба, адресирана до директора на ТП на НОИ – С.-град. В жалбата отправил искане да се преразгледа въпросното Разпореждане и пенсията да се преизчисли по реда на чл.70, ал.4 от КСО.

С Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град жалбата е отхвърлена. Според съдържащите се в решението мотиви, за да бъде приложена разпоредбата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО, каквото по същество представлява обективизираното в жалбата искане на пенсионера, следва това да е отразено в т.5 от заявлението за отпускане на пенсия и към него да се приложат документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху който са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж по избор на пенсионера преди 1 януари 1997г. и за брутно

трудова възнаграждение или доход, върху който са внесени осигурителни вноски за осигурителен стаж след тази дата до 31 декември 1999г. включително, като в случаите когато за времето след 31 декември 1996г. или за част от него не са представени документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски, се ползват данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО. В случая в т.5 от заявлението липсва отправено желание пенсията на заявителя да бъде изчислена по реда на чл.70, ал.4-7 от КСО, напротив-записано е, че той не желае размера на пенсията му да бъде определен на „3-годишна база“, както и липсва приложен документ, удостоверяващ осигурителен доход за три последователни години от последните 15 години преди 1997г. Такъв документ е приложен към преписката по-късно, а именно Удостоверение обр.УП-15 с изх.№5509-13-614 от 24.06.2022 год., което е издадено от Архивно стопанство на ТП на НОИ-гр.С. и от което е видно, че жалбоподателят С. има осигурителен доход за 3 пълни последователни години от ОК на Д.-гр.С.. Удостоверението е издадено след датата на обжалваното Разпореждане и преди то да влезе в сила. По така изложените мотиви директорът на ТП на НОИ – С.-град приел за правилно и законосъобразно разпореждането на пенсионния орган.

Видно от приложеното по делото известие за доставяне, оспореното решение е съобщено на П. С. на 22.08.2022г., а настоящата жалба е входирана в деловодството на административния орган на 05.09.2022г.

Изложените факти се установяват от административната преписка по издаване на обжалваното решение и по същество не се оспорват от страните.

При така установените факти, от правна страна съдът съобрази следното:

Предмет на оспорване е Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град - индивидуален административен акт, за който изрично е предвиден съдебен контрол по реда на АПК, съгласно чл.118, ал.1 от КСО. Оспорването е направено в рамките на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна с правен интерес, поради което производството е процесуално допустимо.

При разглеждането по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК на основанията по чл.146 от АПК, съдът приема жалбата за основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл.117, ал.1, т.2 от КСО - ръководителят на териториално поделение на НОИ, какъвто се явява директорът. Същото съдържа всички съществени елементи на формата на индивидуален административен акт, установени с чл.59, ал.2 от АПК. Посочени са фактическите и правни основания, мотивирали постановеното решение. Предвид горното съдът приема, че Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град е валиден акт, издаден в надлежна форма.

При извършената проверка за спазване на процедурните правила и съответствие на обжалвания акт с материалния закон, съдът приема следното:

По делото няма спор по фактите, в това число, че оспорващият е подал заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на 05.10.2021г., като същият /чрез свой пълномощник/ е попълнил графата по т.5, с която подателят заявява, че не желае размерът на пенсията му да бъде изчислен по реда на чл.70, ал.4-7 от КСО, както и не е приложил документи за осигурителен доход за избрани от него три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж преди 01.01.1997г. и осигурителният му доход след тази дата до отпускането на пенсията. З. е упражнил правото в по-късен момент – на 24.06.2022г. в срока за обжалване на Разпореждането за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Спорът по делото е свързан с отговор на въпроса дали представените от жалбоподателя документи в срока на обжалване на разпореждането, с което се отпуска пенсия за ОСВ, обуславят приложението на разпоредбата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО.

При разрешаване на настоящия правен спор, съдът съобрази следните материално правни разпоредби:

Съгласно разпоредбата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО (нов, ДВ, бр. 35 от 2019г., изм. ДВ, бр. 103 от 2020г., в сила от 1.01.2021г.) до 1 януари 2022г. едновременно с подаването на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31 декември 2018г., лицето има право да избере размерът на пенсията му да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл.70, ал.4-7, ал.10, т.1 и ал.11, ако това е по-благоприятно за него. В тези случаи към заявлението задължително се прилагат документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж по избор на пенсионера преди 1 януари 1997г., и за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски за осигурителния стаж след тази дата до 31 декември 1999г. включително. Когато за времето след 31 декември 1996г. или за част от него не са представени документи за брутно трудово възнаграждение или доход, върху които са внесени осигурителни вноски, се ползват данните по чл.5, ал.4, т.1.

Наред с това, нормата на чл.99, ал.3 от КСО сочи, че в случай, че в срока за обжалване на разпореждането за отпускане / изменение на пенсия, са представени нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход, гражданско състояние и други, разпореждането се отменя или изменя от датата на отпускането, промяната или отказа за отпускане на пенсията.

В случая жалбоподателят е заявил желанието си размера на пенсията да бъде определен по реда на чл.70, ал.1-4 от КСО за първи път непосредствено след като се е запознал с издаденото разпореждане за отпускане на пенсия за ОСВ, като в срока за неговото обжалване е подал жалба, приета с рег. № 1012-21-1002/12.07.2022г. и е представил необходимите документи. При това положение административният орган, съобразявайки служебните си правомощия по чл.35 и чл.36 от АПК, е следвало да изясни всички обстоятелства от значение за случая и събере необходимите

доказателства, като преизчисли размера на отпуснатата пенсия по правилата на чл.70, ал.4-7 от КСО на основание §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО. Условието на цитираната разпоредба искането за преизчисляване (изчисляване) по реда на чл.70, ал.4-7 от КСО да е направено едновременно с искането за отпускане на пенсия е налице, тъй като производството по отпускане на пенсия в окончателния размер все още е било висящо, предвид депозираната в законоустановения срок жалба от заявителя. Този извод произтича и от разпоредбата на чл.30, ал.3 от АПК, според която поправеното процесуално действие се зачита и от датата на поправката започва да тече срокът за произнасяне на административния орган. В случая жалбоподателят в хода на все още висящото производство по негово заявление /жалба/ с рег. № 1012-21-1002/12.07.2022г. е коригирал искането си по реда на чл.99, ал.3 от КСО, като се е позовал на правото, дадено му от §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО размерът на пенсията да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл.70, ал.4-7, ал.10, т.1 и ал.11 от КСО с посочване на три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж преди 1 януари 1997г. Разпоредбата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО е създадена в полза на лицата с право на пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата след 31 декември 2018г., като им е дадена възможност да изберат определяне на индивидуалния коефициент по реда на чл.70, ал.4-7, ал.10, т.1 и ал.11 от КСО, ако това е по-благоприятно за тях. Както се посочи и по-горе, макар че разпоредбата изисква правото да бъде упражнено едновременно с подаване на заявлението за отпускане на пенсия със задължително прилагане на документите, не би могло да се приеме, че ако тези процесуални изисквания не бъдат спазени, то материалното право се преклудира в момента на подаване на заявлението и не може да бъде упражнено в по-късен момент, преди да е налице влязло в сила разпореждане за отпускане на пенсията. Няма основание да не се приложи общото правило на чл.99, ал.3 от КСО, което създава възможност в срока за обжалване на разпореждането за първоначално отпускане на пенсия да се представят нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход и др. и след преценка на същите, при необходимост, издаденото разпореждане да се отмени или измени, считано от датата на отпускане на пенсията.

С оглед изложеното съдът намира, че като е отказал да удовлетвори исканото преизчисляване размера на пенсията по реда на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО, при наличие на материално правните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.99, ал.3 от КСО, административният орган е постановил своето решение в разрез с материалния закон.

Наред с това съдът намира, че даденото от административния орган стеснително тълкуване на разпоредбата на §22ц, ал.1 от ПЗР на КСО, че искането за приложение на реда по чл.70, ал.4-7 от КСО може да бъде направено само при първоначалното попълване на заявлението за отпускане на пенсията, противоречи на целта на закона - редът за определяне размера на пенсията да бъде възможно най-благоприятен за правоимащото лице.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата се явява основателна, а оспореното Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да

бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за отпускане на пенсия, като се определи размер на пенсията на П. В. С. с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл.70, ал.4-7, ал.10, т.1 и ал.11 от КСО, ако това е по-благоприятно за него, съобразно мотивите, изложени в настоящото решение.

По отношение направеното в жалбата искане ответникът да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените съдебни разноски, съдът намира същото за неоснователно, тъй като такива не бяха доказани-жалбоподателят е освободен от държавна такса, а в приложеното адвокатско пълномощно не е вписан размер на адвокатски хонорар, липсва договор за правна помощ.

Водим от горното и на основание чл.118, ал.2 от КСО, във връзка с чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-276 от 12.08.2022 г. издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалба рег. № 1012-21-1002/12.07.2022г., подадена от П. В. С.-ЕГН-[ЕГН], срещу Разпореждане №[ЕГН]/06.04.2022г. на ръководителя по пенсионно осигуряване.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК. Касационната жалба се подава чрез АССГ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: